

Η πολυδιάσπαση στην αίρεση

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Αρχιμανδρίτης Αυγουστίνος Μύρου, Δρ.Θεολογίας

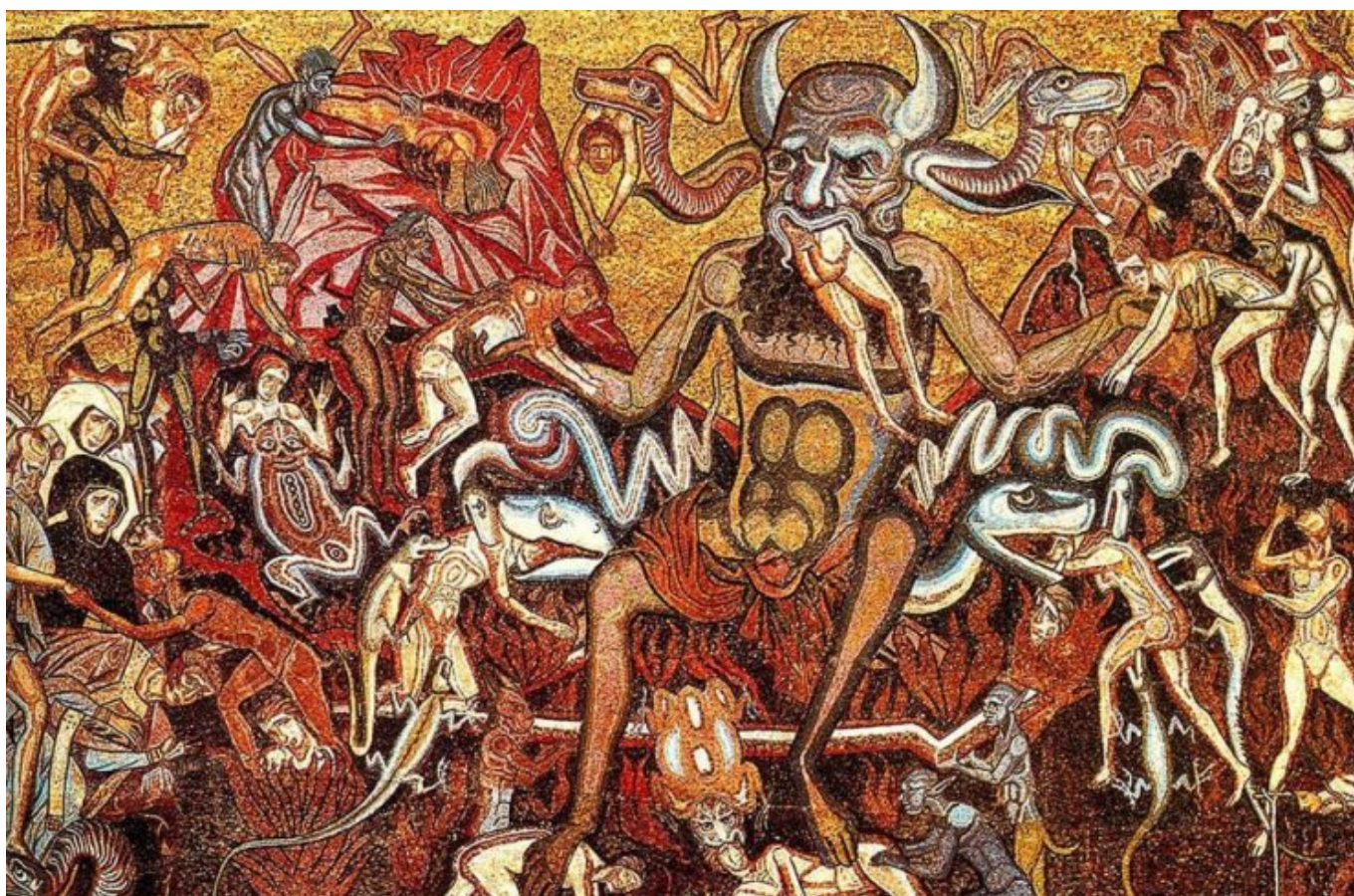

Εαν η ενότητα αποτελεί κύριο γνώ-ρισμα της Εκκλησίας του Χριστού, η διάσπαση και η διαίρεση είναι τα πρώτα και σημαντικότερα στοιχεία που μας κάνουν να διερωτώμαστε, εάν και κατά πόσον μία λεγομένη εκκλησία έχει πραγματική σχέση με την αληθινή Εκκλησία, το Σώμα του Θεανθρώπου Χρι-στού.

Εμείς γνωρίζουμε από την αποκάλυ-ψη του Θεού, που με ακρίβεια φυλάγε-ται στις Αγίες Γραφές και ερμηνεύεται από τους αγίους πατέρες της Εκκλη-σίας, ότι η μεν ενότητα είναι έργο του Χριστού, η δε διαίρεση έργο του διαβό-λου. Ο Ιησούς Χριστός στην αρχιερατι-κή του προσευχή, πριν από το πάθος, αναφέρεται επίμονα στην ενότητα της Εκκλησίας, της οποίας πρότυπο είναι η ενότητα των Προσώπων της Αγίας Τριάδος. «Και εγώ την δόξαν ην δέδωκάς μοι δέδωκα αυτοίς, ίνα ώσιν εν, κα-θώς ημείς εν εσμέν» (Ιω. 17,22). Ο ίδιος πάλι είχε προειδοποιήσει νωρίτερα τους μαθητές του ότι η διαίρεση στο σώμα της Εκκλησίας αποτελεί προτε-ραιότητα στο πρόγραμμα του Αντιχρίστου. «Προσέχετε να μη σας πλανήση κανείς, διότι θα εμφανισθούν πολλοί που θα οικειοποιηθούν το όνομά μου και θα

λέγουν Εγώ είμαι ο Χριστός. Και θα πλανήσουν πολλούς» (Μτθ. 24,5). Αυτοί που θα παρουσιάζονται ως Χριστοί θα είναι όργανα του Αντιχρίστου. Το ότι ακόμη θα πλανήσουν πολλούς σημαίνει ότι θα τους αποκόψουν από το σώμα της Εκκλησίας και θα δημιουργήσουν σχίσματα και αιρέσεις.

Παρόμοια προειδοποίηση απευθύνει και ο Απόστολος Παύλος προς τους πρεσβυτέρους της Εφέσου «και από σας τους ίδιους θα εμφανισθούν άνθρωποι, οι οποίοι θα υποστηρίζουν διδασκαλίες που διαστρέφουν την αλήθεια, για να αποσπών τους πιστούς από την Εκκλησία και να τους κάνουν οπαδούς τους» (Πρξ. 20, 30).

Με βάση την αποκάλυψη αυτή του Θεού ο ίδιος Απόστολος προτρέπει τους χριστιανούς της Ρώμης να προσέχουν αυτούς που ευθύνονται για τις διαιρέσεις και αντλούν τη δύναμή τους από τον σατανά. «Σας παρακαλώ, αδελφοί, να παρακολουθήτε σαν άγρυπνοι φρουροί εκείνους που δημιουργούν τις διαιρέσεις και τα σκάνδαλα και πολιτεύονται αντίθετα προς την αποστολική διδασκαλία, την οποία σεις εμάθατε... Ο Θεός δε, που δίνει την ειρήνη, θα συντρίψει γρήγορα κάτω από τα πόδια σας τον αίτιον των διαιρέσεων και σκανδάλων σατανάν» (Ρώμ 16,17 & 20).

Οι αιρετικοί εμφανίζονται και αυτοί να είναι υπέρμαχοι της ενότητας. Όμως

αρνούνται να ακολουθήσουν τον δρόμο που υπέδειξε ο Χριστός για αυτήν να διατηρήσουν, δηλαδή, την ιεραρχημένη δομή της Εκκλησίας με την γνήσια απο-στολική διαδοχή και την ανόθευτη διδα-χή του, όπως τα παρέλαβαν και τα παρέδωκαν οι άγιοι. Οι αιρετικοί κάθε πα-ρατάξεως πιστεύουν πως αυτοί πρώτοι και μόνοι κατανοούν ορθά τις εντολές του Χριστού για την Εκκλησία του. Η δαιμονική αυτή προσωπική τους επιλογή στην ερμηνεία των λόγων του Χρι-στού, που αποτελεί και τον πυρήνα της αιρέσεως, ενέχει η ίδια τα σπέρματα της διαιρέσεως.

Οι αιρετικοί αρνούνται την αυθεντία της Ιεράς Παραδόσεως και δημιουργούν μία νέα, δική τους «παράδοση», αφού η πίστη τους είναι υποκειμενική. Στην πραγματικότητα, βέβαια, δεν υποστηρί-ζουν κάτι εντελώς δικό τους, αλλά αυτό που έντεχνα τους υποβάλλει ο Αντίχριστος. Παύουν να σκέπτονται καθοδη-γούμενοι από το Άγιο Πνεύμα και σκέ-πτονται εμπνεόμενοι από το πονηρό πνεύμα.

Επηρεασμένοι ακόμη από τα πρότυπα του κόσμου, τα εντελώς ξένα προς την Παράδοση της Εκκλησίας, πεί-θονται ότι η Εκκλησία είναι απλώς ένα σύνολο ανθρώπων, που έχουν την ίδια πίστη. Επομένως η ενότητά της μπορεί να επιτευχθή, εάν ενεργοποιηθούν σ αυτήν οι λεγόμενοι δημοκρατικοί θε-σμοί εάν δηλαδή συμφωνήσουν μεταξύ τους τα μέλη της Εκκλησίας. Επειδή όμως το κάθε μέλος έχει τη δική του άποψη και ερμηνεία, όταν δεν συμφωνεί με τους υπολοίπους, χωρίζεται απ αυτούς και δημιουργεί μία δική του «εκκλησία». Όταν τα μέλη της νέας αυτής «εκκλησίας» πολλαπλασιασθούν και κάποια από αυτά διαφωνήσουν, κά-νουν πάλι το ίδιο. Αυτή η τακτική συνε-χίζεται ασταμάτητα, όπως ακριβώς συμβαίνει και με την αμοιβάδα.

Κλασικό παράδειγμα πολυδιάσπασης στην αίρεση αποτελεί ο Προτεσταντι-σμός. Οι Προτεστάντες αντέδρασαν στην απολυταρχία του Παπισμού και απέρριψαν την Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας. Πίστεψαν ότι θα διατηρούσαν την ενότητα θέτοντας ως αρραγές θεμέ-λιο την Αγία Γραφή. Λησμόνησαν όμως ότι η ενότητα συνδέεται περισσότερο με την ερμηνεία της Αγίας Γραφής απ ό,τι με αυτή την ίδια τη Γραφή. Την ερμηνεία την άφησαν στην διάθεση του κάθε πι-στού. Έτσι άνοιξαν το κουτί της Παν-δώρας, έδωκαν την ευκαιρία στον κάθε προτεστάντη να δημιουργήση μία δική του παράδοση και οδήγησαν τον Προτε-σταντισμό στη χαοτική αναρχία.

Ο Προτεσταντισμός διαιρέθηκε από αυτή τη γέννησή του στα δύο, στη Λου-θηρανική εκκλησία και στη Μεταρρυθμι-σμένη εκκλησία. Πολύ σύντομα σχημα-τίσθηκαν νέες αιρετικές ομάδες, οι οποίες είχαν τις δικές τους ξεχωριστές

απόψεις για την αλήθεια, τη λατρεία και τη ζωή. Οκτώ χρόνια μόλις μετά το ξε-κίνημα της αποκαλούμενης Μεταρρύθ-μισης οι διάφορες προτεσταντικές ομάδες είχαν διαιρεθεί σε περισσότερες από 280 Ομολογίες. Σήμερα υπάρχουν και δρουν αυτόνομα περισσότερες από 23.000 (είκοσι τρεις χιλιάδες) διαφορε-τικές προτεσταντικές «εκκλησίες» μό-νον στην Αμερική.

Νομίζω πως δεν υπάρχει χαρακτηριστι-κότερο και εκφραστικότερο παράδειγμα, που να δείχνει το χάος, στο οποίο οδηγεί η απομάκρυνση από τις δοκιμασμένες θείες δομές, που μας κληροδότησε η Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας, και η αντικατάστασή τους με τις αιρετικές αυτοεφευρημένες αντιλήψεις.

Όπως σημειώνει σύγχρονος Ορθόδοξος ερευνητής, είναι γεγονός ότι «οι ψεύτικες εκκλησίες στις αμέτρητες προτεσταντικές Ομολογίες υποδιαιρούνται σαν τις αμοιβάδες ξανά και ξανά χωρίς τέλος. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η μία, αγία και αληθινή Ορθόδοξη Εκκλησία δεν υπάρχει, όπως ακριβώς το γεγονός της αύξησης του ποσοστού των διαζυ-γίων δεν σημαίνει ότι ο γάμος δεν είναι πλέον ένα έγκυρο χριστιανικό μυστή-ριο» (Frank Schaeffer).

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ - Ιανουάριος 2011

<https://bit.ly/3v5Frpa>